

מסורת הש"ס

(א) ב"ק נו: לקמן פב.
שנועות מר. נדרים לג.
(ב) ר"ל כעין צ"ל והכל
מירון אחד. רש"ל, ג (ב"ב
קיד: קמג: ד) [ועי' תוס'
מגילה כט: ד"ה והלכתא
ט"ו].

הגהות הב"ח

(א) תום' ד"ה וכו'
 וכו' יבא דלקמן מוקי
 רבא קרא דהשבו תשינס:
 (ב) ד"ה לפיכך וכו' גני
 מפקד מעות אלל שולחני
 דקמי:

גליון הש"ס

גמ' לסיבך דר"ע. כעין זה
נדה דף ע' ע"א ודף ס'
ע"ב:

מוסף רש"י

שומר אברהם. הכניס
אליהם חכרו לביטוי כדמיון
(דברים כב) ואמפתי אל תוך
ביתך וביקש לו וילחצו פניו.
בשומר שומר. שומר מלווה
ושבועות חזק.

אלו מציאות פרק שני בבא מציעא כט.

אֵלֶּה. מִשּׁוּם שֶׁכֵּן שִׁמּוֹשׁ מִזְעוּל אֵלֶּה שֶׁכֵּן שִׁמִּירָת מִזְעוּל דִּימֵה מִגּוּ דִּלָּה בְּעִי לִמְחִיב רִיפָאָה לַעֲנִיָּה דִּהְעוּקָה בְּמִזְעוּל פְּטוּר מִן הַמִּזְעוּל לֹא מִתְחַיֵּיב לִיהִי כְּשֶׁנִּשְׁתַּמֵּה. לֹא דִּיּוּקָה אֵלֶּה מִשּׁוּם שֶׁכֵּן שִׁמּוֹשׁ קָמָר מִפְּנֵי שְׁמוּרָה שֶׁנִּשְׁתַּמֵּה בְּכֵן: כְּשׁוֹמֵר חֲסֵם. וְאִינוּ חַיִּיב אֵלֶּה כְּשֶׁנִּשְׁתַּמֵּה: כְּשׁוֹמֵר שֶׁכֵּן. וְחַיִּיב בְּגִיבֵיהּ וְאִבְדֵּיהּ דְּשׁוֹמֵר כְּשֶׁנִּשְׁתַּמֵּה הוּא דִּהְעוּקָה בְּמִזְעוּל פְּטוּר מִן הַמִּזְעוּל: כּוּלִי עֲלֵמָה לֹא פְּלִיגֵי דְמַחְיִיב. דְּרִין שׁוֹמֵר שֶׁכֵּן: מֵאִי לִפְיֵךְ דְּרַ"ע. כִּיּוֹן דְּלֹאֵר לֹא יִשְׁתַּמֵּה מֵהִיכָּה חִסָּק אֲדַעְמִין לְחִוְיָהּ דְּלִאֲשִׁטְרִין לְמִיחֵר אִינוּ חַיִּיב: מִדְּרַכָּה

בגניבה ואבידה דשומר שכן מלוה
הוא והעוֹשק בגמלוה פטור מן המלוה:
כיון שגמלוה לא פליגי דמחייב. כיון
שומר שכן: מלי לפיכך דר"ע. כיון
דלמרא לא ישתמש מהיכא תיסק אדעתין
לחויבה דלשטרין למימר אינו חייב:
מדרבה

רבנן לאשתמושי בגויהו י"והוה ליה שואל עלייהו ור"ע סבר לא שרו ליה
רבנן לאשתמושי בגויהו הלכך לא הוי שואל עלייהו א"ה לפיכך דאמר
ר"ע למה לי א"א בשלמא בגניבה ואבידה הוא דרפליגי היינו דקתני ר"ע
אומר לא ישתמש בהן לפיכך אם אבדו אינו חייב באחריותן ס"ד אמינא
שומר שכן הוי כדרב יוסף ובגניבה ואבידה מחייב קא משמע לן לפיכך
השתא דאמרת לא ישתמש בהן שומר שכן לא הוי ולא מחייב בגניבה
ואבידה אלא אי אמרת בגניבה ואבידה דכולי עלמא לא פליגי דחייב כי פליגי
באונסין דשואל מאי לפיכך דרבי עקיבא הכי מבעי ליה למתנא ר"ע אומר
לא ישתמש בהן ואנא ידענא דכיון דלא ישתמש בהן לאו שואל הוי ואינו
חייב באחריותן לפיכך דרבי עקיבא למה לי משום לפיכך דרבי טרפון ולפיכך
דרבי טרפון למה לי דהכי קאמר כיון דשרוי ליה רבנן לאשתמושי
בגויהו כמאן דאישתמש בגויהו דמי וחייב באחריותן והא אבדו קתני
מדרבה

וזהו שואר עֲלֵיהֶוּ. מימה דהוה ליה למימר וזהו ליה עלייהו
ואס נאמר דלס בלו עלים קודם שזוליס חייב להחזיר
אחוס מעות עמם ולא אחריס הוה אי"ש דקרי ליה שולא אך אי
אפשר לומר כן בדפסקה המפקדי (לקמן דף מג.) פריך אי נאנסינו נמי
מאי אריה הולאי כי לא הולאי חייב
והשטח אי חייב להחזיר הן עממן
כשנעצט הנגזר אס כן לא קנאל
השולמי בשלם הוליס ולא עמלם
כדלמך פרק השולל (לקמן דף נט.)
לא בקע בו לא מעל כיון שהמשאל
יכול לחזור בו ואי"כ מאי פריך כי
לא הולאי נמי אלל ודאי אפילו אס
אותן המעות עדיין נעצט אין לרר
להחזיר הן עממן וי"ל דנקט שולל
משום דנקט אונסין דכמי בקרא
נבי שולל וגם לפי שמוכר שומר
חנם וסבור שכל מה"ו וס"פ סקון
דלכלה כיון ויוסף מריחא דלזין פק
המודר (גמרא דף נב.) דקאמר ומחזיר
לי אבידמו חד אמר דוקא מדיר
למודר אבל מודר למדיר לא משום
דקא מריחא פרוטו דרבי יוסף וחד
אמר פרוטה דרבי יוסף לא שכיחא
ש"מ דכולו אית להו דרבי יוסף ואין
זו ראייה דגם רבה מודה דשעשה
שמשקט בנדיה שפטור מלמיתה
רפחא לעינים דלס ק"ל ללא שכיחא

שיבא עני כשעהשחמק נה ללורכה ואין סברה היא שומר שבר בעצור זה כיון דלא שכיח ד
מחשק בה פשיטא דלף לרב יוסף אינו פטור מלחוב רפחא לעני שהרי אדם שגלגל קצית או ש
מכל המצות והא דלקמן (דף נא.) מוקי רבא קרא (א) דוהב שחינס לגימור המשתמרת וצ"ל דלא
יוסף בפרק הכנס (דף קז. ו.) דרבה מוקי לה בנשיא המשתמרת שמירה מעולה כמו בזביו ומייחית
כשומר חנם היו אין ראהיה דהלכה כרב יוסף דרבה גופיה הדר ביה כשחייב לו רב יוסף דקמ"ל דלא
בגימור המשתמרת והא דקרא שור ושה חביז ומודה רבה בצעלי חייס דהוי עלייה שומר שבר דלוקא
להביא ראהיה ודאי עיטוי דרב יוסף היה לרץ לדחוק ולהעמיד בפניהם ועוד דוקא קרא
המשתמרת לאשמועינן קרא דהוי שומר חנם ולרבה אינו מן הסברה שומר חנם דלא מטי הנאה ל
היזי דמי ולי דלא מיטערא למר כדאית ליה מפשיעה ולמר כדאית ליה מגניבה ואבידה אחאי פטור ואי דמי
כדאית ליה וכו' ושלחי האומנין (לקמן דף פא. וסא) דלמר ר"א ישבע שאבד המשכון ויטול מעותיו ר"י
מעותיו ומוקי מחיי' דהלוי על המשכון שומר שבר דלא כר"א ומפיין דפליגי כשומר אבידה וקאמר
ופשרי' דרבה ודאי הנאי היה דלא מטי אס כר"ע שכן משמע דאין הלכה כרבה דר"א דשמואי
כיומיה ו"ל דרבה ודאי הנאי היה ואפליי' ר"א משום מזה לא היו שומר שבר ועממא דר"א דלמר לא
דכלא שר שיעור וזוי אבדו כל מעותיו דהוי כלילי פ' שאס ואבד המשכון שיאבדו מעותיו ור"א לית ליה
זוי ולא אבדו מעותיו אלא לרב יוסף כי נמי מוקי פלוגמיהו בדשמואל לא קאי ר' אליעזר כיומיה לפי מה
על המשכון לשומר אבידה שהוא פטור את המלוה באבידה אלמא לא היו שומר שבר ומשני דלמי מלמי
דלא מטינו לעומר דרבה לא מטי כר"ע דלא בשמעתין משמע דרבהו כרבי דרבה ור"א נמי היו
שבעת הדיינין (שנוטה דף מד. וסא) המלוה על המשכון ואבד המשכון שחיב באבידה מה שהמשכון
מנעא לן לאוקמה כחלבה בפשיעה דלא היו ביה אלא שומר חנם דמה שבעד החוב מפסיד אפילו לא אבד
ואין לו דוקא דה"נ כי בעי גמרא מעיקרא לאוקמה פלוגתא דר"א ור' עקיבא בדשמואל אין דבר' ויחלו
ואין נמי לאוקמה מחיי' שבעת הדיינין לשלם כחלבה מה שהמשכון יתר על החוב כחלבה בפשיעה דר"א
אין לחייב המלוה באבידה המשכון אלא כמה שבעד החוב ואדרבה מפ' האומנין (לקמן דף פא. וסא) ש' ליה
כרב יוסף תנאין אלא ודאי משום דהלכה כרבה אין כר"א לוקמה כדאין מלוה לרץ למשכון דהוי שומר
מלוה כרץ למשכון אלא ודאי משום דהלכה כרבה אין הלכה כרב יוסף ולידריה לא מטי לאוקמה מתניין כר'
(לקמן דף מה. וסא) דרב נחמן כרב נאנאס לא אלמא ש"ל דבבאשע שומרה להשבעה לא היו אלא שומר
שול ואין לומר דהכא דהוי שומר אבידה דכלא היתר תשמיש היו שומר שבר השא דשרי ליה לאשחמאי
כרבי באבידה תשום המלוה היתר תשמיש לבד לא היו אלא שומר שבר לא היו כיון דבבביל דיון תשמיש
מרי נחמן אין בבביל שיש לו עיר פטורה דרב יוסף משום שמירה אבידה אין סברה שיהי לו שול דלא
יהיה לו דין שול ועוד דק"ל כרבה ר' גמשה ענין ומחלה וילכא למימר דוקא בבביל דבבא בתרא דכנסת
אמר פרק מי שאלחו (גיטין דף עד. וסא ד"ה הא) והא ק"ל כרבה ולא קאמר כהא דהוא משמע כהא ולא במילי
ונפקי מי שהלחלו (גיטין דף נג.) שבעת הדיינין כדרך מתיישבת ההלכה וכן כהא שאלכה כרבה לגבי
ובסדר תנאים אמוראליים פוסק דרב יוסף בלכא כרבה ע"ה משדה ענין ומחלה וכל דרומיט שין דבשא
לא ליכא הכהה כרבי יוסף (א) **לפיכך** דבי הלכות א"ה צ"י כשלמה לרבה דליכא דר"ע לאשמועינן
דליכא דרבי טרפון משום לפיכך דר"ע אי נמי גם לפיכך דר"ע אחי למידק נמי דדוקא משום דמות'
לשמואל פ' וד לאפוקי דרב יוסף אכל לרב יוסף מאי לפיכך וקשה דמאי עבי מאי לפיכך הלא מדוע גדו'
דבא פ' וד לאשמוע' לא היו אלא שומר שבר ולא כשאל דהא אבדו קמני דמשמע כהא אבידה בלא
דמחשבה היתר תשמיש היו תשמיש היו שומר שבר לרב נחמן דלמר נאנאס לא גבי מפסיד מעות
לאשמועינן דמחלה היתר תשמיש היו שומר שבר לרב נחמן דלמר נאנאס לא גבי מפסיד מעות
לא ישתמש בן לפיכך אס אבדו אינו מייבשה מלכת דפשיטא היא דלמי חייב באבידה כיון דש'
לאשמוע' ליה לאשמועינן דמחלה להשתמש בן לפיכך אס אבדו מייב דחזירינהו לא היו שומר שבר
וכיון דלפילי למיחי שומר שבר מחמת היתר תשמיש אלא ש"ל דלאו קושאיה הוא אלא פירושא בעלמא הוא:

בזכרונות

עין משפט
גר מצודה

קָבַב א מ"י ס"ג
מחלכות גזילה
אחריה הלכה י קמנ עשין
נד טוש"ע ח"מ ק"י רסו
סעף טז:
קָבַב ב ג מ"י שס ה"י י
קמנ שס טוש"ע
ח"מ שס סעף סה:

דבינו חננאל

התאכלו לנשואים דא
והצילתו אל מכול הדא
והיה הירב דבימי ר' שמואל
ומנר שישמח בהן לשיכר
הזבדו חייב באחריות
דבין קעבא אומר אל
שישמח בהן וכו' דר' כהן
אל פליגי אל בשמחה
בשמיטה
בין אל אס אל נשמיטה
דבין אל פטור. לוי
הווין תיחבא דר' יוסא
א' הוניה כ"ה הוניה אס
לוי שומר אבידה אר
אמר בשמח חנם ונשבע
אל הכל. ר' יוסא אמר
לשומר שר שושבע על
אונסין ומשלם הגניבה
אבידה. ודתי ר' יוסא
אבידה אבידה כולי
למלא אל פליגי חייבי
שמר שר אל פליגי
אונסין ר' עקיבא שר
עקיבא אבידה עשה
אל שומר שמר כרן

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones